

РЕШЕНИЕ

№ 8000

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3524** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 208 – чл. 228 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Синергон транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., срещу Решение № 1072 от 28.02.2024 г., постановено по АНД № 20231110217527/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 122-ри състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН]/01.09.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби, довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице и наложеното наказание е явно несправедливо. Подкрепя доводите си със съдебна практика. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърдения с него ЕФ. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Постъпило на 06.02.2025 г. становище от адв. Д., пълномощник на касатора, с което моли да се даде ход на делото, няма доказателствени искания и излага доводите си по същество на спора. Моли да се вземе предвид решение

С-61/2023 г. на СЕС. Претендира направените разноски.

Ответникът в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, въззивната инстанция е приела за установено от фактическа страна, че на 01.09.2021 г. МПС влекач марка Волво с рег. [рег.номер на МПС], собственост на касатора, с технически допустима маса 18 тона, 2 оси, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с 4 оси и обща технически допустима максимална маса на състава 42 тона, се е движил по път А-6 км 50+427 в [община] с посока към Нарастващ километър, като пътният участък е включен в обхвата на платената пътна мрежа. Пътният състав се е движил по този платен участък на А6 без платена пътна такса по чл.10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата, без валидна маршрутна карта или валидна тол-декларация за преминаването.

За извършеното нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. срещу „Синергон транспорт“ ЕООД като собственик/ползвател на регистрираното ППС, е издаден Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ, с който била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ въззивният съд е приел, че „Синергон транспорт“ ЕООД в действителност е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, а така наложената санкция е правилно определена, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения. Тези изводи на съда не се споделят от настоящия касационен състав.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните ТОЛ сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а от ЗДвП., при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от

ЗДвП. в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а, ал. 2 от ЗДвП. предвижда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП., на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружеството.

В тази връзка, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП. актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал.1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал.3 - 3б преди съставяне на АУАН, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП. Когато актът се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването му /ал.2/. Цитираната разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. По същият категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

От изложеното следва, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП., но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

На следващо място от постановеното от Съда на ЕС Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. съгласно което: „ член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура. В допълнение, в случая, е следвало да се пристъпи към ангажиране административнонаказателната отговорност на отговорното лице, едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата. Последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена

възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

С оглед изложеното решението на СРС като постановено в противоречие с материалноправните норми следва да бъде отменено, както и потвърденото с него НП. При този изход на спора основателна е претенцията на касатора за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции и същата следва да бъде уважена в претендирания размер, а именно в размер на 200 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за производството пред СРС и 200 лв. за касационното производство, или общо сумата в размер на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, I касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1072 от 28.02.2024 г., постановено по АНД № 20231110217527/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 122-ри състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН]/01.09.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на „Синергон транспорт“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на „Синергон транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Р. Б. Д., разноски в производството пред двете съдебни инстанции в общ размер на 400 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: